

eSOKOL 4 2012

ZPRAVODAJSTVÍ

- Jednal Výbor ČOS 2
- Miroslav Tyrš – Sokol, myslitel, výtvarný kritik 2
- Výbor předal zlatou a stříbrné medaile 3
- Evropská cena za uměleckou 5 a kulturní činnost pro Sokol 5
- Kondolence polských sokolů 7
- Sokol a já 8

SLET

- Sokolský březen v havířovské galerii 10
- Župní sokolský slet v Brandýse nad Labem 11
- O vstupenkách na sletové akce 11
- Vlajky, prapory, praporky 12

ZPRÁVY Z ŽUP

- Barvení velikonočních vajíček v Sokole 14
- Sokolské šibřinky v České Třebové 14
- Rozloučení 14
- Nejstarší jednota slavila akademií 15

KULTURA

- Pražský Tajtrlík již poosmé 16

SPORT

- Přehlídka pódiových skladeb a přehlídka Aerobic Team 2012 17
- Memoriál prof. Součka patřil Šáchovi 18
- Bystroň a Piskoř vyhráli v Thalheimu 18
- Taneční skupina No Comment se představuje 18
- Pardubičtí karatisté na semináři a turnaji 19
- Slet. pohár v národní házené 20
- Tadeáš Baláček bude reprezentovat na ME 21
- Sokol se v konkurenci neztratil 21
- Supermini Tour dospěl do finále 22

Oslavy 150. výročí založení první sokolské tělocvičné jednoty vyvrcholí zakrátko XV. všesokolským sletem. Snahou všech účastníků je předvést všem co všechno Sokol dokázal navzdory současným problémům, které nás všude provázejí. Dovolu mi, abych vás seznámil co je při přípravách XV. všesokolského sletu nového. O místě předvedení hromadných skladeb určitě víte: bude to stadion Synot Tip Arény v Praze Vršovicích v Edeně. V současné době tam vzniká další vstupní brána pro snazší přístup cvičenců na plochu. Šatny pro cvičence budou ve třech sportovních halách SK Slávie vedle plaveckého bazénu. Odtud se cvičenci budou pře-

mísťovat na cvičnou plochu nebo na stadion vnitřními komunikacemi areálu SK Slávie. Uzavřena jsou i jednání o parkovištích pro techniku a autobusy, o zajištění pořadatelské služby a integrovaného záchranného systému (zdravotníci a hasiči). Je zajištěno přídavné ozvučení cvičební plochy a večerní scénické osvětlení stadionu. Na www.sokol.eu i na www.vsesokolskyslet2012.eu jsou uvedeny informace o cenách a prodeji vstupenek. Na stejných webových stránkách jsou od konce února vyvěšeny zkoušky hromadných skladeb.

Při rozdělení skladeb do obou programů vycházela režijní komise ze záměru vytvořit dva odlišné programy, které na sebe volně navazují. Večerní program, u kterého bude dominantní zahájení, mezinárodní složení skladeb a kontrast mezi počty cvičících v jednotlivých skladbách doplněný světelnými efekty. Odpolední program, který bude mít národní charakter doplněný o netradiční pojetí nástupů, vygraduje do velkého závěru celého sletu. Pro zajištění vyváženosti a vzájemného propojení obou programů bylo vybráno ze 17 skladeb pět, které oba programy propojují. Cílem režijní komise je

vytvořit dva divácky atraktivní programy, které zajistí všem cvičencům co nejvíce zaplněné tribuny a Sokol představí jako perspektivní organizaci.

Podle předběžných čísel v prvním programu vystoupí 8 219 cvičenců a ve druhém programu 10 153 cvičenců. Oba programy budou zaznamenány ČT a vysílány na ČT 4, což je, oproti sletu 2006, kdy byl vysílán pouze odpolední program, velký posun.

Připravuje se i představení Sokol Gala, které se uskuteční 3. 7. 2012 v hale Tip-sport Arény na Výstavišti v Praze 7 Holešovicích.

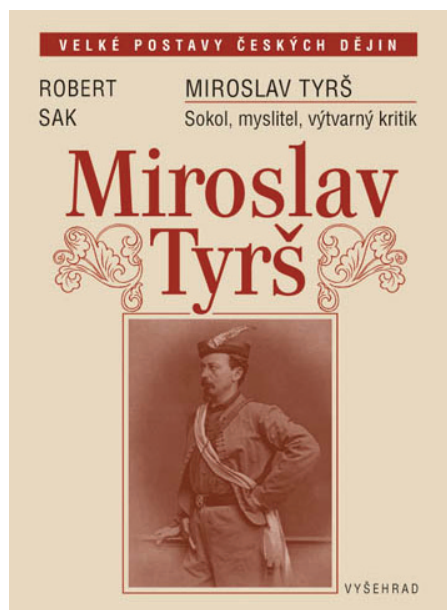
V krátké době rozešleme na župy tabulky k objednání sletových průkazů. Co všechno bude na průkaz umožněno, je ve stádiu jednání a všichni účastníci budou včas informováni.

Věříme, že se nám společně podaří přípravy všech akcí XV. všesokolského sletu 2012 dokončit ke spokojenosti všech.

Sletu zdar!

*Miroslav Vrána,
náčelník ČOS*

MIROSLAV TYRŠ – SOKOL, MYSLITEL, VÝTVARNÝ KRITIK

Na českém knižním trhu chybí kvalitní publikace o Sokole, jeho historii a také o jeho zakladatelích, kteří patří k významným osobnostem českých dějin. Tuto mezeru nyní zaplňuje nakladatelství Vyšehrad, které ve své edici Velké postavy českých dějin vydalo knihu Miroslav Tyrš,

s podtitulem Sokol, myslitel, výtvarný kritik.

Již na přebalu této knihy vydavatel uvádí: V letošním roce vzpomínáme 150. výročí založení tělovýchovné organizace Sokol, naší daleko nejvýznamnější celonárodní organizace, mající svým podílem na utváření národního charakteru též zásadní význam historický. Proto také osobnost jejího zakladatele náleží mezi nejvýznamnější činitele našich moderních dějin.

Na stránkách životopisu Miroslava Tyrše z pera docenta historie na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích Roberta Saka však před námi vyrůstá obraz daleko složitější osobnosti, než jak existuje ve vědomí široké veřejnosti. Není to pouze vlastenecky smýšlející cvičitel, ale vzdělanec, jenž ke svému češství dospěl značně křivolakou cestou. Svým založením byl především vědec, silně ovlivněný duchovními proudy své doby. Svou dráhu zahájil jako filosof pod vlivem díla A. Schopenhauera, věnoval se rovněž es-

tetice a posléze se odborně zabýval výtvarným uměním, jeho minulostí a současností, a stal se profesorem tohoto oboru na právě vzniknuvší české univerzitě v Praze. Jako v Čechách obecně uznávaný odborník a kritik působil v porotách prosazujících výtvarnou výzdobu Národního divadla a významně tak ovlivnil vývoj našeho výtvarného umění. Jako přesvědčený demokrat vystupoval i politicky: po řadu let zastupoval v zemském sněmu mladočeskou stranu. Vedle význačného podílu na organizování Sokola, na stanovení jeho vlasteneckého a demokratického programu vytvořil též jeho tělovýchovnou terminologii, a to tak výtečně, že v mnohém přežívá doposud.

Právě v představení nesmírné šíře osobnosti i díla M. Tyrše můžeme spatřovat největší přínos knihy. Ve svém výkladu autor zároveň poskytuje svébytný vhled do společenských, ideových a politických dějů v naší vlasti v druhé polovině 19. století.

-red-

JEDNAL VÝBOR ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Letošní jarní zasedání Výboru ČOS se konalo v pátek a sobotu 13.–14. dubna. Po uvítání a zahájení starostkou ČOS sestrou Hanou Moučkovou uctili přítomní památku zesnulých. Poté následovala volba mandátové a návrhové komise a schválení programu zasedání.

Po vystoupení starostky následovaly zprávy o hospodaření, o plnění rozpočtu v loňském roce a návrh rozpočtu na letošní rok a o evropských gran-

tech. Další blok jednání tvořily zprávy odborných útvarů – odboru všestrannosti, odboru sportu, vzdělatelského odboru a Ústřední školy.

Prvním bodem sobotního jednání byla sokolská vyznamenání a návrh řádu pro udílení sokolských vyznamenání. Podstatná část sobotního jednání byla vyhrazena informacím k oslavám 150. výročí založení Sokola a XV. všesokolského sletu – zazněly zde informace o programu,

o materiálně-technickém zabezpečení, o ubytování a stravování a také o propagaci.

Výbor byl rovněž informován o správě majetku a změnách majetkoprávních vztahů za uplynulé období. Po schválení usnesení bylo zasedání ukončeno posledním, slavnostním bodem programu, a to předáním udělených vyznamenání, které se uskutečnilo v reprezentačních prostorách Michnova paláce. *-red-*

VÝBOR PŘEDAL ZLATOU A STŘÍBRNÉ MEDAILE

Je tradicí, že zasedání Výboru ČOS mají ve své programu i slavnostní okamžiky: v důstojném prostředí Tyršova domu v Praze jsou předávány zlaté a stříbrné medaile, jimiž jsou oceněni sestry a bratři, kteří dlouhodobě obětavě pracují pro Sokol a zasloužili se o jeho rozvoj, o jeho dobré jméno ve společnosti. Nejinak tomu bylo i letos na dubnovém zasedání Výboru. Celkem osm sester a bratří si zde měli převzít medaile, o jejichž udělení rozhodl Výbor na svém zasedání vloni na podzim. Bohužel, ne vždy se podaří, aby těmto slavnostním okamžikům byli přítomni všichni vyznamenaní, a tak medaile přebírají zástupci župy, nebo jsou předány v mateřské jednotě. Bylo tomu tak i nyní, když z osmi vyznamenaných si me-

daile osobně převzalo pět. Zlatou medaili z rukou starostky ČOS sestry Hany Moučkové a vzdělavatele ČOS bratra Zdeňka Mičky převzala sestra Věra Šašková ze Sokola Kladno (Sokolská župa Budečská). Stříbrné medaile převzali tyto sestry a bratři: Vlasta Valová, Sokol Brno-Žabovřesky (SŽ Jana Máchala), Jarmila Staňková, Sokol Brno-Žabovřesky (SŽ Jana Máchala – omluvila se, medaili převzal zástupce župy), Jan Bugno, Sokol Velká Bystřice (SŽ Olomoucká-Smrčková, omluvil se, medaili převzal zástupce župy), Antonín Jirásek, Sokol Sněžné (SŽ Orlická – omluven, medaile bude předána v bydlišti), Miroslav Buroň, Sokol Vítkovice (SŽ Moravskoslezská), Dušan Komínek, Sokol Přemyslovice (SŽ Pros-

tějovská), Věra Šťastná, Sokol Libeň (SŽ Jana Podlipného).

VĚRA ŠAŠKOVÁ,

kteřá převzala zlatou medaili, je členkou Sokola již od roku 1931, jako žákyně cvičila na župním sletu v Kladně a na X. všesokolském sletu v r. 1938. V letech 1940–1943 absolvovala taneční a choreografickou školu, v roce 1945 absolvovala cvičitelskou školu ČOS, v r. 1948 vedla nácviky pro XI. všesokolský slet. V roce 1990 se zasloužila o znovuoobnovení T.J. Sokol Kladno, zastá-

vala funkci náčelnice jednoty a následně byla zvolena též náčelnicí Sokolské župy Budečské. Vždy byla jako cvičitelka hybnou silou při přípravách všesokolských sletů. Cvičitelský sbor župy vedla v duchu sokolských tradic, ale nebránila se ani novým směrům v tělovýchově a na vrcholné odborné úrovni organizovala školení cvičitelů, v regionu je uznávanou odbornicí. Zasloužila se o obnovení tradice župních akademií. Od obnovení Sokola v roce 1990 vedla cvičence Věrné gardy z jednot župy, kteří nechyběli na žádném ze všesokolských sletů, v loňském roce již započala s přípravami nácviku na XV. všesokolský slet. Od roku 1990 vychovala desítky cvičitelů sokolské všestrannosti.

STRUČNĚ O NOSITELÍCH STŘÍBRNÉ MEDAILE: VLASTA VALOVÁ

po obnovení Sokola se zapojila do činnosti zdravotní komise župy, od r. 2004 je vedoucí zdravotní komise župy. Obětavě zajišťuje zdravotnickou službu při všech župních akcích. Vyučuje zdravotnickou problematiku na školeních cvičitelů, jako cvičenka se zúčastňuje všesokolských i oblastních sletů a dalších obdobných akcí. Je cvičitelkou III. třídy.

JARMILA STAŇKOVÁ

je cvičitelka II. třídy. Déle než 10 let vede v jednotě cvičení rodičů a dětí a předškolní mládeže. V rámci župy je vedoucí předškolní mládeže. Připravuje oblastní srazy a je hlavní organizátorkou akcí pro tuto kategorii. Obětavě zajišťuje další akce pro děti.

JAN BUGNO

se stal členem Sokola již před r. 1948, jako rodák a učitel místní školy v té době aktivně působil v jednotě, cvičil na XI. všesokolském sletu. V roce 1990 se zásadně podílel na návratu jednoty do svazku ČOS a díky své autoritě v obci se zasloužil o navrácení majetku sokolské jednotě. Od znovuoobnovení jednoty do r. 2007 byl vzdělavatelem jednoty. Působil též jako cvičitel žáků i mužů.

ANTONÍN JIRÁSEK

se účastnil X. všesokolského sletu v roce 1938 a v r. 1948 XI. všesokolského sletu. I v době sjednocené tělovýchovy prozrazoval sokolské myšlenky, zasloužil se o udržování sokolských tradic. Jeho velkou zálibou bylo pátrání po osudech účastníků sokolského odboje za 2. světové války. Byl aktivním spoluorganizátorem výstav fotografií a jiných dokumentů z doby činnosti Sokola. Je nositelem řady státních i jiných vyznamenání. Jeho zásluhou přešla v roce 1991 místní jednota zpět do svazku ČOS.

MIROSLAV BURŇ

je členem Sokola od r. 1991, po založení jednoty se stal jejím jednatelem, od r. 1995 dosud starostou jednoty. Zasloužil se o rozvoj jednoty, aktivně se podílel na obnově a rekonstrukci sokolovny. Jako

• Věra Šašková

cvičenec se zúčastnil tří všesokolských sletů, župních sletů i světové gymnestrády, v letech 2000 a 2006 se podílel na realizaci sletových folklorních skladeb. Pro XV. všesokolský slet připravil spolu s Annou Buroňovou skladbu „Radostná země“.

DUŠAN KOMÍNEK

je od r. 1991 župním vedoucím žáků, jako cvičenec skladby mužů se zúčastnil všech všesokolských sletů. Jako vedoucí pobytu v přírodě dovedl své svěřence již dvakrát k titulu přeborníka ČOS v zálesáckém závodě zdatnosti. Organizuje výpravy na sokolské vrcholy. Je organizátorem a rozhodčím na přeborech sokolských žup Olomouckého kraje v plavání a atletice.

VĚRA ŠTASTNÁ

je členkou Sokola již od r. 1931, cvičitelkou byla již v roce 1945, členkou výboru jednoty od roku 1947. Za své demokratické názory byla po roce 1948 vyloučena ze Sokola. V roce 1990 vstoupila do znovuoobnovené sokolské jednoty, v roce 1991 byla zvolena do vzdělavatelského sboru župy. Od r. 1996 je vzdělavatelkou a vedoucí Věrné gardy v jednotě. Do roku 2008 členkou vzdělavatelského sboru ČOS, dosud je aktivně činná ve vzdělavatelském sboru sokolské župy. Jako cvičitelka se zúčastnila všesokolských sletů v letech 1948, 1994, 2000, 2006.

-red-

EVROPSKÁ CENA ZA UMĚLECKOU A KULTURNÍ ČINNOST PRO SOKOL

Je málo společenských organizací u nás i ve světě, které se mohou pyšnit tak velkolepým výročím svého založení, jakým je 150 let Sokola. A ještě méně je těch trvale činných spolků, kterým se dostalo mezinárodního kulturního uznání.

Počátkem března tohoto roku se konalo slavnostní zasedání představenstva České obce sokolské v pražském Karolinu, při němž převzala starostka ČOS Hana Moučková v zastoupení všech sokolů „Evropskou cenu za uměleckou a kulturní činnost“. Toto mezinárodní ocenění předal za potlesku účastníků zasedání prezident Evropské unie umění Petr Vašíček a viceprezident EUU Gennadiy Bazayev. Soška „Zlatá Europea“ je součástí Evropské ceny a nyní náleží všem těm, kteří stáli u zrodu, budování i obnovy sokolského hnutí nejen v České republice, ale také ve všech zemích světa, v nichž byly a jsou myšlenky Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera trvale zakotveny.

Využili jsme proto příležitost a oba čelné představitele Evropské unie umění oslovili s několika dotazy.

ma a půl stovkám laureátů. Jejich výčet by byl hodně dlouhý. Kdo se chce seznámit se statistikou našich cen, pak ji nalezne na internetových stránkách:

www.euu-cz.org

Jsou mezi laureáty také obdobné organizace jako je Česká obec sokolská?

Před dvěma lety si naše nově zvolené prezídium předsevzalo, že svými oceněními obsáhne širší oblast kulturního života, včetně vzdělávání, duchovní kultury, pohybové kultury a sportu atd. Obdobných ocenění, jaké letos získává

Česká obec sokolská si samozřejmě váží Vašeho ocenění, pane prezidente. Můžete nám sdělit, proč právě Sokol a sokolské hnutí Vás přimělo k nominaci a následnému ocenění ČOS?

Jako nejsnadnější, avšak neplnohodnotné tvrzení by bylo – oslava 150. jubilea existence spolku. Když jsme v prezídiu EUU zařadili Sokol mezi kandidáty na udělení naší Evropské ceny za uměleckou a kulturní činnost v roce 2012, pak v diskusi zaznívaly zcela jiné argumenty, než pouze letošní „kulaté“ výročí.

Sokolské hnutí je v celé své historii dokumentováno stovkami knih i bezpočtu článků ve všech světových jazycích. Z každé takové zmínky je zřejmé, že So-

kol nebyl a není jen prostým tělocvičným spolkem, avšak nese pečeť stále živé organizace, v níž pohybová kultura, mravní výchova a vzdělávání členů spolu s uměleckými a rozličnými kulturními aktivitami tvoří harmonický celek.

Kolik takových ocenění jste, pane Vašíčku, s Evropskou unií umění za dobu jejího trvání udělili?

Naše mezinárodní organizace již druhé desetiletí oceňuje nejen osobnosti uměleckého a kulturního světa. Předáváme svá ocenění rovněž spolkům, městům s evidentním kulturním přínosem, školám a některým institucím. Naše ceny putovaly od roku 2000 do čtyř desítek zemí všech kontinentů a již více jak ke dvě-

Sokol, není mnoho. Ze známých jmen je to například Jaromír Jágr, který je mládeži výchovným vzorem a jistým specifickým symbolem kulturnosti naší vlasti. Konzervativní umělecké a kulturní vnímání naší životní reality jako by v poslední době opomíjelo historickou skutečnost, že pohybová kultura a sport již nejméně od dob antiky jsou významným zdrojem a inspirací pro uměleckou tvorbu. Ale především jsou integrální součástí každé kulturní společnosti. Uvedu příkladně: myslíme si, že rozdíly mezi scénickým či baletním uměním se například ve srovnání s krasobruslením nebo uměleckou gymnastikou z tohoto úhlu pohledu zcela stírají. Antický ideál „kalos kai agathos“ – tedy

vyváženost tělesné i duševní krásy, dobrot, ctnosti a statečnosti – byl rozpracován, rozvíjen a sokolskou obcí prakticky uskutečňován po mnoho pokolení. Dokonce o několik desetiletí dříve, než s obdobnými myšlenkami přichází Pièrre de Coubertin před ustavením olympijského hnutí a konáním I. novodobých OH v Athénách. To je potřeba zdůraznit zejména nyní – v roce konání olympijských her v Londýně.

Jistě bude naše čtenáře zajímat, která další známá jména jsou mezi laureáty Evropské unie umění u nás či v zahraničí?

Jen namátkou vyjmenuji: spisovatel a diplomat Jiří Gruša, „božský tenor“ Plácido Domingo, módní návrhářka Blanka Matragi, sochařka a diplomatka Gabriela von Habsburg, město Stuttgart, pracoviště UNESCO v Mnichově, ruská primabalerína Maja Pliseckaja, africký malíř Billy Baffoe – Bonie z Ghany, dirigent a trum-

petista Jeffrey Silberschlag z USA a další. Je obtížné vyzvedávat ty „nej – nej“.

Nyní dovolte Vy, pane viceprezidente Bazajev, jednu otázku. Můžete nám říci, zda i ve Vaší rodné zemi – na Ukrajině je Sokol známým spolkem?

Nepochybně. Sokol je na Ukrajině pojmem již od dob, kdy zejména čeští sokolští legionáři šířili na východ myšlenky a tělovýchovnou praxi zakladatele Miroslava Tyrše. Toto slovo vyslovujeme měkce jako „sokil“ a jistě i v ČR je známo extraligové hokejové družstvo Sokol Kyjev nebo třeba divadlo Sokol Užgorod.

Dovolte mi využít této příležitosti a připomenout také naše „malé“ jubileum, shodné s vaším sokolským výročím. Přijíždím do Prahy z města Záporoží, tedy od břehů řeky Dněpru, kam pozval rovněž předsto padesáti lety ruský car Alexandr vaše české osadníky, mezi nimiž byli také sokolové. Dodnes zde žijí tisícovky českých a moravských osídlenců, kteří nezapomí-

nají na svou rodnou zem. Rád bych přiblížil život vašich krajanů u nás na Ukrajině výstavou fotografií a další uměleckou tvorbou. Bude nám ctí s ČOS na tomto projektu spolupracovat.

A na závěr Vás chci požádat, pane prezidente, o vysvětlení. Co to vlastně je „Zlatá Evropa“ jakožto hlavní cena EUU?

Soška „Zlatá Evropa“, jak dobře vidíte, znázorňuje ženu – sice bez očí a tváře – tudíž bytost spravedlivou. V ruce svírá stylizovaný umělecký nástroj – housle. Tato bronzová plastika tedy symbolizuje historický vklad našeho „starého kontinentu“ umění, kultury a tvůrčímu soužití celého lidstva. Nepopíratelný podíl na zušlechtění statisíců lidí v mnoha pokoleních má také Sokol. Naše ocenění, předané starostce České obce sokolské, je tudíž bez pochyby ve správných rukou.

*Zdeněk Bartůněk,
předseda kulturní komise VO ČOS*

KONDOLENCE POLSKÝCH SOKOLŮ

Krátce poté, co jsme v časopise e-Sokol zveřejnili smutnou zprávu o skonu bratra Miloslava Pleskače, přišla do České obce sokolské, a také do redakce, kondolence z polského Sokola:

„Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” II Bydgoszcz – Fordon a Centrum Vědecké Informacji Sokolstwa Polského s hlubokým žalem a smutkem skládá soustrast všem našim bratrům a sestrám Sokolům českým a členům rodiny v souvislosti s úmrtí bratra Miloslava Pleskače – Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” II Bydgoszcz – Fordon oraz Centrum Informacji Naukowej Sokolstwa Polskiego z głębokim żalem i smutkiem składa kondolencje i wyrazy współczucia wszystkim naszym Druhom i Druhom - Braciom i Siostram Sokolom Czeskim oraz członkom Rodziny z powodu śmierci zmarłego 14.03.2012 r. ŚP Milosław Pleskač Módlmy się za Jego Duszę!

**Wieczny Odpoczynek Racz Mu Dać Panie A Światłość Wiekuista Niech Mu Świeci Na Wieki Wieków Amen!
R.I.P.**

Prezes Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” II Bydgoszcz – Fordon im. gen. Józefa Hallera
Dr. Andrzej Bogucki
Polska – Bydgoszcz, dnia 28.03.2012 r.

Ve své kondolenci bratr Dr. Andrzej Bogucki rovněž následně píše: Dnes jsem přečetl na internetu v měsíčníku Sokol č. 3/2012 smutnou zprávu, že dne 14. března roku 2012 nás opustil náš bratr, druh a přítel polského „Towarzystwa gimnastycznego Sokol” bratr Ing. Milosław Pleskač, který zastával funkci starosty České obce sokolské i největší sokolské organizace na světě. V letech 1990–2007 vykonával funkci starosty v Tělocvičné jednotě Sokol Pražský, v nejstarší kolébce, ze které byl v roce 1862 založen Sokol po celém světě. V roce 2012 se bude slavit výročí 150 let založení Sokola Pražského a tím i jubileum 150 let založení Sokola na celém světě.

S těžkým srdcem vzpomínám na blízkého přítele Sokola polského, kterého jsem osobně poznal v srpnu 1997, a se kterým jsem od tohoto roku až do roku 2007 spolupracoval. Česká obec sokolská ve dnech 10.–14. srpna roku 1997 slavnostně přivítala v Tyršově domě polskou delegaci „ZTG (Związek Towarzystw Gim-

nastycznych) Sokol”, a již tenkrát jsme plánovali spolupráci mezi českým Sokolem, který reprezentoval Jiří Jánoš a Stanislav Pytlík s mnoha jinými bratry českého Sokola.

Kronikářský zápis můžeme najít v zápisech „Sokol Pomorski” 3 (16) 1997. Součástí našeho programu bylo také přátelské setkání v T.J. Sokol Pražský. Tam jsme poznali bratra Miloslava Pleskače, starostu, který velmi srdečně přivítal naši delegaci. Bratr Milosław nám ukázal sokolovnu a seznámil nás s programem Sokola Pražského. Bratr Milosław nám pověděl o založení v roce 1862 T.J. PRAŽSKÉ a také mluvil o jeho zakladatelích. Víme, kdo byl JUDr. Jindřich Fügner a Dr. Miroslav Tyrš. To já, představitel čtvrté generace po založení Sokola jsem měl tu čest být v samé kolébce jeho vzniku. Byl to pro mě silně emocionální zážitek, možná je těžké tomu porozumět, ale tento den mám v paměti dodnes. Tento den s bratrem Miloslavem posílil mého sokolského ducha. Začal jsem rozumět, co to zna-

mená Sokol český. Později jsme s bratrem Miloslavem i jinými představiteli Sokola spolupracovali v organizování sletů, zvláště XIII. všesokolského sletu a IX. Sletu „SOKOLSTWA BYDGOSZCZ 2000”, na kterém jsme mohli přivítat Miloslava Pleskače v Polsku. Společně jsme pracovali ve světovém svazu Sokol, setkávali jsme se na různých sokolských slavnostech, psali jsme si dopisy. Bratr Milosław Pleskač mi byl velice blízkým přítelem a velmi nám všem pomáhal. Znal dějiny Polska a dějiny polského Sokola.

Odešel od nás veliký člověk, který miloval Sokol jako svoji rodinu. Byl výborný organizátor, moudrý člověk plný energie. Budeš nám chybět.

Zůstáváš v našich srdcích a modlitbách. Děkujeme za vše, co jsi pro nás udělal. Sokoli z Polska na Tě nezapomenou.

Nazdar! „czolem”
Dr. Andrzej Bogucki
Polsko, Bydgoszcz, 28. 3. 2012

SOKOL A JÁ

(Lubomír Dobrý, FTVS UK v Praze – článek převzat z časopisu *Tělesná výchova a sport mládeže se souhlasem redakce.*)

Oslava 150. výročí založení Sokola, jedné z nejvýznamnějších organizací v oblasti pohybových aktivit všech věkových kategorií v historii naší republiky, nabízí příležitost k mnoha projevům, bilancím a prohlášením. V skrytu duše jsem doufal, že některý z našich historiků se přihlásí a připomene tuto událost i v našem časopisu, jehož obsahové a profesní zaměření může být užitečné i všem sokolským cvičitelům a trenérům. Nestalo se, a tak se o to pokusím příspěvkem, který bude mít formu osobní niterné výpovědi o tom, co mně umožnil Sokol prožít. Silným podnětem k napsání tohoto článku se stala kniha našeho předního historika Pavla Kosatíka *České snění* (Praha: Torst, 2010), v níž mě zaujala především kapitola *Sen o tělesné zdatnosti*. Přináší mnoho informací, které pro mě byly nové a překvapující. Závěr kapitoly, věnovaný obudnosti spartakiád a spartakiádnímu vrahovi, však vyznívá poněkud podivně a pesimisticky. UVědomil jsem si, že já sám jsem poznal především sokolskou praxi poněkud jinak. Tento pohled však autorovi vzhledem k jeho relativnímu mládí (ve srovnání se mnou) byl odepřen a zůstaly mu jenom historické dokumenty ideologického charakteru, o které zase já jako řadový člen Sokola jsem zájem nikdy neprojevoval. Proto chci psát o své praktické účasti v Sokole, o svých osobních prožitcích, které zcela převyšovaly jakékoli ideologizování. Chci psát o tom, co mě silně pozitivně v Sokole ovlivňovalo a zmínit se o některých lidech, kteří na tom měli největší zásluhu. A chci také vyjádřit svůj názor na to, v čem vidím ob-

rovský potenciál Sokola, který však potřebuje uvolnit a plně využít.

JAK JSEM ZAČÍNAL A JAK JSEM SE PODÍLEL NA PRAKTICKÉM ŽIVOTĚ V SOKOLE

Jako čtyřleté dítě jsem začal chodit v roce 1929 do Sokola Brno-Komín. Tato jednota byla založena v roce 1905 za pomoci Sokola Brno-Žabovřesky. Tato jednota se později stala pro mě klíčovým prostředím v mém dalším životě. Cvičení se tehdy konalo v tanečním sálu restaurace U Dvořáků.

Když se tenkrát blížilo 25. výročí založení jednoty, projevila se silná touha zbudovat vlastní sokolovnu, což se stalo hlavním motivem usnesení valné hromady v r. 1929. Téhož roku byl slavnostně položen základní kámen ke stavbě sokolovny. Pro všechny členy jednoty začalo období nezištné, obětavé a vyčerpávající práce. Přes 4000 hodin bylo odpracováno jen při úpravě terénu a hloubení základů. Na darech a bezúročných půjčkách bylo získáno 85 000 Kč. Hodin schůzování a vytrvalého zařizování členů stavební komise a výboru jednoty bylo nepočítaně. Projekt architekta Kopřivy byl v červenci 1929 jednotou přijat a již v srpnu bylo započato se stavbou. Ta byla slavnostně otevřena 22. června 1930.

• obr. 1

Z dnešního pohledu přinášely 4 km chůze solidní zdravotní benefit.

V roce 1936 jsem byl přijat na reálné gymnázium v Brně-Žabovřeskách a přestoupil jsem do sokolské jednoty v tomto brněnském předměstí. Jednota, založená 1898, měla k dispozici nově vybudovanou tělocvičnu v měšťanské škole a k tomu nádherný areál téměř v lesním prostředí, kterému se proto říkalo „Pod lesem“. V tělocvičně nabízela mládeži i dospělým cvičení na náradí a basketbal, na hřišti se pak provozovala atletika, volejbal a basketbal. Mohlo by se to přirovnat k dobře založené sportovní všestrannosti, o které se rovněž píše v tomto čísle. Kdo chtěl soutěžit, měl možnost. A tak se stalo, že naše družstvo 15letých mladších dorostenců (obr. 2, autor je poslední vpravo) vyhrálo v roce 1939 soutěž v gymnastickém víceboji. Když byl v roce 1941 zavřen Sokol, přešlo celé sportovně založené jádro do fotbalového klubu SK Žabovřesky. Přeneslo se tam i vynikající sociální klima s četnými kamarádkými vztahy. Výběr sportovních aktivit se poněkud snížil, ob-

• obr. 2, 1940

Jednota měla v té době již 300 členů. Otevření sokolovny jsem se zúčastnil ve slavnostním žakovském kroji (obr. 1). Součástí oslav byly i krojované hody, konané 10. srpna, kterých jsem se rovněž zúčastnil.

Připomínám, že vzdálenost od našeho rodinného domu k sokolovně byla asi 2 km.

vykle jsme se věnovali basketbalu a volejbalu v různých brněnských tělocvičnách a na amatérsky vybudovaných hřištích vedle fotbalové černé škváry. V těchto sportovních aktivitách se objevila i ženská družstva.

Tato činnost byla provázána přitažlivými společensko-kulturními aktivitami. Měli jsme kroužek slováckých písniček, pořádali jsme šibřinky, maškarní basketbalové turnaje, všestranně jsme se bavili. A to nám pomohlo přežít léta druhé světové války.

Jakmile jsme se dozvěděli, že Němci opustili hřiště „Pod lesem“, okamžitě jsme se začali v tomto prostředí opět scházet a po osvobození jsme ihned obnovili pravidelnou činnost. Poněkud se prohloubila naše sportovní specializace a zvýšila se účast v soutěžích.

Velkou popularitu měly soutěže Horňáci – Dolňáci v různých sportovních aktivitách. Z bývalého divadla v přírodě jsme udělali hřiště na basketbal a volejbal s amfiteátrovým hledištěm. Mé vyprávění by bylo na jednu knihu. To, co nás v době válečné i poválečné sblížovalo a sjednocovalo, byla praxe, neustálé setkávání v různém prostředí, ne ideové školení o sokolské myšlence. Její sílu jsme však pociťovali na každém kroku. Rád bych uvedl aspoň některé osobnosti, které na mě tenkrát nejvíc působily a pomáhaly rozvíjet mou identitu. Byli to např. všestranní hráči i gymnasté bratři Štaudové, náčelníci prof. ing. Dostál a MUDr. Dražil a další. K důležitým funkcím v jednotě patřil bratr vzdělavatel. Občas se postavil před šik a měl krátký proslov na nějaké etické téma, třeba pravdomluvnost, čestnost apod. O politice se nemluvalo.

STUDIUM TĚLESNÉ VÝCHOVY A SOKOLOVÉ

V roce 1945 jsem začal studovat na Ma-

sarykově univerzitě angličtinu a tělesnou výchovu. Jádrem učitelského sboru Ústavu pro vzdělání profesorů tělesné výchovy byli opět sokolové: A. Páč, gymnasta, J. Ondráček, gymnasta a zakladatel sokolského pobytu v přírodě, O. Záboj, didaktik, Fr. Gargela, hráč a teoretik, A. Čáp, hráč, se kterým jsem se později setkal v orgánu, který řídil vysokoškolský sport. Dále to byla Danica Fůrllová a Marica Potočková, obě vynikající gymnastky. Celou tuto skupinu zlikvidovali v roce 1948 komunisté a na dlouhá léta tím zlikvidovali úroveň studia tělesné výchovy v Brně. Můj denní režim v letech studia 1945 až 1948 byl od jara do podzimu následující: ráno se žlutým kufříkem (to byla velká móda) do školy, z přednášek a cvičení rovnou „Pod les“ a večer jsem se vracel domů. Otcovo kázání na téma „kdes byl celý den“ nebývalo příjemné.

A pak najednou ze Sokola Brno-Žabovřesky se staly Stavební závody a byl konec všeho. Přesto však v roce 1951 dívčí basketbalové družstvo, které jsme v Sokole vypěstovali, získalo pod vedením Jury Štauda titul mistra republiky. V té době jsem už byl na vojně a dva roky působil u ženské basketbalové reprezentace.

VRATISLAV SVATOŇ

Vratislav Svatoň byl v letech 1995–2002 náčelníkem Sokola a současně jako docent vedl katedru gymnastiky na pražské FTVS. Byl to můj v pravém slova smyslu nejlepší kamarád. Potřeba plné angažovanosti v praxi a současně i v badatelské a učitelské činnosti na vysoké škole se u něj projevovala v každodenním konání. Naučil mě vidět a chápat současné problémy Sokola, sdílel jsem jeho problémy a radosti, oceňoval jsem jeho progresivní myšlení a snahu vnést do Sokola vysokou odbornost. Byl bojovníkem, ale zlá choroba byla silnější. Jeho předčasný odchod byl pro Sokol i pro celou akademickou obec pražské fakulty velkou ztrátou.

MŮJ NÁZOR NA SOKOL

Sokol byl a je jedinečný v tom, že vřady nabízí – řečeno dnešním odborným

jazykem – pravidelnou celoživotní pohybovou aktivnost od raného dětství do pozdního stáří, což se dnes celosvětově považuje za primární faktor zdravotní prevence a za rozhodující podmínku získávání zdravotních benefitů. Toto téma by se mělo dostat v agendě sokolského vzdělávání na první místo. V tom, jak poskytuje mládeži zcela přirozeně žádoucí pohybovou gramotnost, se mu nevyrovná žádná jiná sportovní organizace. Sokol má své oddíly všestrannosti, které nabízejí širokou paletu různých druhů pohybových aktivit pro všechny, kteří chtějí sportovat rekreačně. Mnohé sportovní oddíly nabízejí i možnost sportovní specializace a zvyšování sportovního výkonu. Sokolských jednot, představujících centra pravidelné pohybové aktivity, je dnes v ČR kolem 1200. Toto číslo mě ohromuje. Je to obrovský potenciál. Na kolik je využitý, nevím.

Sokol považuji za „rodinné stříbro“, sice dosud nedocenené, které však už nepotřebuje „oprašovat“ a zviditelňovat sokolskými slety. Žije svým „veselým a jarým ruchem“ všude, kde ho lidé chtějí, a pro mnohé znamená totéž, co v mládí pro mě. A pokud by se mě někdo ptal, co postrádám v dnešním Sokole, odpověděl bych možná takto: chybí mně odborná progres, sdílení nových poznatků, které by mohly zlepšit kvalitu sokolské praxe. Webové stránky ČOS, věnované zvyšování odbornosti, jsou chudé, nepomáhají, nic nepřinášejí. Proč by se tam nemohly objevit drobné elektronické publikace pro různé věkové kategorie, prostředí atd.? Vzorů ve světě najdeme mnoho. Jen je musíme hledat! Jak tyto poznatky sdílet a předávat nadšeným cvičitelům, je úkol pro profesionály, jako byl Vráťa Svatoň.

MÉ OSOBNÍ ZÁVĚREČNÉ PŘÁNÍ

Do dalších let Tvé záslužné činnosti Ti přeji, milý Sokole, především plné společenské uznání. Zvyšuj neustále kvalitu a kvantitu své praxe! Zbav se neplodného ideologizování a jakéhokoli staromilství! Postav se do čela průkopníků užitečného, zdraví prospěšného pohybově aktivního způsobu života!

Lubomír Dobrý

<http://www.ftvs.cuni.cz/tvsm/index.php>
eml.: dobry@ftvs.cuni.cz

SOKOLSKÝ BŘEZEN V HAVÍŘOVSKÉ GALERII

Téměř po celý březen – přesně od 3. do 28. 3. – měli návštěvníci výstavní síně Galerie Radost v Havířově možnost zhlédnout výstavu „150 let v pohybu“, kterou zde uspořádaly Sokolská župa Beskydská J. Čapka a Sokolská župa Moravskoslezská.

V programu hojně navštívené vernisáže vystoupila taneční skupina RITMO ze Sokola Rychvald a skupina Vítkovští sokoli z tanečního souboru Odra Sokola Vítkovice.

K důstojnému zahájení výstavy přispěl i primátor Havířova Zdeněk Osmanczyk, který ocenil dosavadní práci sokolské organizace s přáním, aby se XV. všesokolský slet a všechny další aktivity Sokola podařily. Autorem námětu a scénáře výstavy je bratr Jiří Němec.

Celou expozici výstižně vystihuje průvodce výstavou, z něhož jsme vybrali:

- Výstava je příspěvkem k oslavám 150 let založení Sokola, letným nahlédnutím do jeho bohaté minulosti a pohledem na

dnešní současnost.

- Na třetině výstavních panelů jsou zachyceny dobové fotografie ze „so-

kolského pravěku“, fotografie z prvních všesokolských sletů, plakáty dokumentující širokou škálu činnosti sokolských jednot, diplomy připomenou jména vítězů...
• Unikátem výstavy je kopie provolání z roku 1865, kterým se Sbor pro zřízení národního divadla v Praze obrací na českou veřejnost s výzvou k peněžním sbírkám pro postavení „...důstojného divadla národního...“. Mezi členy sboru jsou vý-

znamní členové Sokola Pražského – Jindřich Fügner, bratři Grégrové a další.

- Pozornost návštěvníků výstavy připoutá zdravice prezidenta Masaryka k VIII. všesokolskému sletu v roce 1926.

- Na několika panelech jsou zachyceny fotografie vybraných sokoloven, které jsou architektonickou ozdobou mnoha měst. Významné místo mezi těmito stavbami zauímají fotografie Tyršova domu rekonstruovaného v roce 1925.

- Dokladem dnešního programu Sokola jsou panely dokumentující činnost v řadě sportovních odvětví, cvičenců všech věkových kategorií a činnost kulturních těles.

- Bohatá je sbírka sletových památníků od roku 1901 do roku 2006, různých výročních publi-

káci k výročním sokolských jednot a sokolských žup.

- Odborná tělovýchovná a sportovní literatura je dokladem metodické vyspělosti ve všestranné činnosti Sokola.

- Zájem sběratelů sokolských reálií potěší malá prezentace sokolských odznaků, dobových pohlednic a upomínkových předmětů.

- Vystavené sokolské prapory jsou dokladem vysoké úrovně výtvarného zpracování a dobovým dokladem významu identifikace se sokolskou tradicí. Ukázka tradičního mužského a ženského kroje připomíná nejrozšířenější verzi společenského sokolského oblečení do roku 1948.
- Panely s názvy některých sokolských žup byly zapůjčeny z trvalé výzdoby Tyršova domu v Praze a dokumentují aktuality z dnešního pestrého spolkového života v Sokole.

- Televizní obrazovka nabídne řadu filmových dokumentů zachycujících některé okamžiky ze sokolského života v polovině minulého století, díky moderní technice i z významných událostí obnovené České obce sokolské.

-red-

ŽUPNÍ SOKOLSKÝ SLET V BRANDÝSE NAD LABEM

Sokolské jednoty župy Barákovy se připravují na XV. všesokolský slet. Sokolská župa Baráková a Tělocvičná jednota Sokol Brandýs nad Labem na počest 150 let založení sokolské organizace a XV. všesokolského sletu pořádají v sobotu 19. května 2012 župní sokolský slet.

Slet se bude konat v Brandýse nad Labem-St. Boleslavi na sokolském cvičišti Jindry Vanička v Tyršově ulici. Vlast-

nímu sletu budou předcházet od rána zkoušky hromadných a pódiových skladeb. Ve 13 hodin proběhne řazení praporevé čtyry a delegátů v Panské zahradě a položení květin u pomníku TGM a k pomníku umučených a padlých sokolů u sokolovny. V 15 hodin začíná na cvičišti hlavní program, který bude zahájen slavnostním nástupem sokolských historických praporů, vztyčením vlajek a de-

korováním historických praporů pamětními stuhami. Potom bude zahájen vlastní program, ve kterém bude předvedeno osm sletových hromadných skladeb a osm pódiových skladeb ve všech věkových kategoriích. Srdečně zveme všechny členy i příznivce Sokola.

*Bořivoj Sopř,
starosta župy*

O VSTUPENKÁCH NA SLETOVÉ AKCE

Od okamžiku, kdy na ploše stadionu v pražském Edenu vyvrcholí letošní oslavy 150. výročí vzniku Sokola hlavním týdnem XV. všesokolského sletu, nás již dělí něco málo přes dva měsíce. Přípravy jak v celostátním měřítku, tak v župách a jednotách vrcholí, blíží se termíny župních a krajských sletů, sletový tým intenzivně pracuje na všech úkolech, které je nezbytné splnit, aby vše perfektně „kla-palo“ a cvičenci i všichni návštěvníci sletu měli připravené perfektní zázemí pro svá vystoupení.

Župy a jednoty jsou pravidelně informovány o všech novinkách v přípravách na první červencový týden, informace jsou rovněž umísťovány na webové stránky České obce sokolské www.sokol.eu, stejně tak je možné se s nimi seznámit i na stránkách www.sokol.cz.

V časopisu tedy jen některé údaje shrnu-

jeme či připomínáme. Tentokrát jsme pro vás převzali z webu informace o akcích v hlavním sletovém týdnu v Praze, které poslední březnový den zveřejnil náčelník ČOS bratr Miroslav Vrána a které se týkají vstupenek na akce hlavního sletového týdne.

- Divadelní představení pořádaná sokolskými soubory v rámci XV. Všesokolského sletu má na starosti Vzdělávací odbor ČOS. Zájemci o vstupenky na uvedené divadelní představení pošlou svoje požadavky na svoje župy do 31. 5. 2012 a ty pak odešlou celkové požadavky na vstupenky na Vzdělávací odbor ČOS.

- Na tribunu sletového průvodu před Domem umělců 1. 7. 2012 vstupenky nebudou. Tribuna bude určena především pro VIP a vedení ČOS, na zbývající místa se může dostat omezený počet dalších zájemců. Předpokládáme, že každý účast-

ník XV. všesokolského sletu se zúčastní vlastního průvodu a že tribuna bude určena jen těm, kteří jít v průvodu nemohou.

- Pódiová vystoupení budou na Staroměstském náměstí, na nádvoří Tyršova domu a před Obchodním centrem Eden v Praze 10 – Vršovicích. Na tato vystoupení nejsou vstupenky potřeba.

- Ke vstupu do Chrámu sv. Víta na sokolskou akci dne 1. 7. 2012 od 15 hodin vstupenky nebudou. Akce není povinná, chtěli bychom umožnit přístup cvičencům i dalším.

- Vstupenky na oba programy hromadných vystoupení (1. program 5. 7. 2012 od 21 hod. a 2. program 6. 7. 2012 od 14 hod.) budou prodávány přes síť prodejen TICKETPRO (asi 800 provozoven po celé republice i v zahraničí viz www.ticketpro.cz). Zbylé vstupenky budou k dispozici v pokladnách stadionu Synot Tip Arény ve dnech vystoupení. Ceny vstupného pro diváky na programy HTV ve dnech 5. 7. a 6. 7. 2012 v Synot Tip Aréně ve výši:

- hlavní tribuna jednotné vstupné 200 Kč
- ostatní tribuny jednotné vstupné 150 Kč (děti bez nároku na vlastní sedadlo zdarma)

Zvýhodněné vstupné při nákupu vstupenek na oba programy současně:

- hlavní tribuna 350 Kč
- ostatní tribuny 250 Kč

Účastníci sletu s účastnickým průkazem budou mít vstup na oba programy do vyznačených sektorů zdarma.

- O systému prodeje vstupenek na akci Sokol Gala (3. 7. 2012) se zatím jedná a příslušné informace najdete včas na www.sokol.eu.

VLAJKY, PRAPORY, PRAPORKY

Nastává čas, kdy se konají oblastní, župní či krajské slety. Jejich součástí je i vztyčování vlajek a nošení praporů. To má svoje přesně daná pravidla, která je třeba dodržovat. Proto přinášíme metodický materiál, který vám může být pomocníkem, pokud si nebude jisti, zda vše děláte správně.

STÁTNÍ VLAJKA ČR

Českou republiku a její svrchovanost symbolizují: státní znak, státní vlajka, státní pečeť a státní hymna.

Státní vlajka se skládá ze dvou stejně širokých polí, spodního pole červeného a vrchního bílého, mezi něž je vsunut modrý klín od žerdi do středu vlajky. Poměr stran šířka ku délce je 2:3.

Užívání vlajky: fyzické a právní osoby a organizační složky státu mohou užit státní vlajku vhodným a důstojným způsobem kdykoliv. Župa může dovolit za zvlášť slavnostních okolností, aby v čele průvodu byla nesena státní vlajka. V takovém případě má být vlajka střežena na dvoučlennou stráž se šavlemi. Je-li vlajka nesena bez žerdě, je modrý klín vpředu a bílý pruh vpravo ve směru pohybu, ve výši ramen vlajkonosů. Vlajka musí být čistá a vyžehlená. Na státní vlajce nesmí být žádný text, vyobrazení, obraz, znak nebo odznak, kytice, smuteční závoj a nesmí být svazována do růžice.

Jako dobře vychovaný Sokol máš projevat úctu ke státu a k jejímu symbolu. Pokud je mimo Tebe nesena státní vlajka, v okamžiku kdy tě míjí, vzdej jí čest postojem POZOR!, čelem k ní a s obnaženou hlavou (smekni). Jsi-li v kroji, zdravíš vojenským způsobem (salutuj).

UMÍSTĚNÍ VLAJKY

Státní vlajka se umístí vždy na nejčestnější místo; to je z čelního pohledu na objekt:

- vlevo při vyvěšení 2 státních vlajek
 - uprostřed při vyvěšení lichého počtu státních vlajek
 - v prostřední dvojici vlevo při vyvěšování sudého počtu státních vlajek
- Čestné místo pro vlajku je uprostřed. Při vodorovném umístění směřuje modrý klín vpravo při čelním pohledu na objekt,

na němž je vlajka umístěna; bílá barva je vždy nahoře.

Při svislém umístění je při čelním pohledu na objekt, na němž je státní vlajka umístěna, bílá barva vždy vlevo a modrý klín směřuje vždy dolů.

VZTYČENÍ VLAJKY

Vztyčení vlajky se má provádět s náležitou úctou. Vztyčuje se na stožár rychle, přitom je třeba dbát na to, aby se nedotkla země. Vlajka se vztyčuje po východu slunce a spouští před jeho západem. Pokud je výjimečně vztyčena v noci, musí být osvětlena a střežena.

Pokud se vztyčuje více vlajek, vztyčuje se státní vlajka ČR jako první.

Příklad povelů:

CVIČENCI – POZOR!

K VLAJCE – HLEĎ!

Cvičenci otočením hlavy sledují následující pohyb vlajkové čety

VLAJKOVÁ ČETO,

Vlajková četa pochoduje směrem ke stožáru.

K ZASTAVENÍ POCHODEM

Vlajkové četě velí jeden z jejich členů.

VCHOD!

VLAJKU, VZTYČ!

Členové vlajkové čety řádně vlajku připevní a rychle ji vztyčí za doprovodu prvních taktů státní hymny. Potom zaujmou postoj vedle stožáru.

Odchod vlajkové čety se provede po skončení hymny na povel jednoho z jejích členů.

SPUŠTĚNÍ VLAJKY

Vlajkové čety nastoupí ke stožáru na povel jednoho z jejich členů. Vlajka se spouští pomalu. Vlajková četa dbá, aby se vlajka nedotkla země. Pokud se spouští více vlajek, se státní vlajka ČR spouš-

tí jako poslední. Vlajková četa zaujme postavení před stožárem, klínem vlajky ve směru odchodu ze cvičiště. Byla by to velká neúcta pro vlajku, kdyby cvičiště opouštěla osamocně a jako poslední. Vlajka proto opouští plochu v doprovodu stráže. Lépe pak v čele odchodového proudu s cvičenci poslední skladby.

Po nástupu vlajkové čety ke stožáru velíme tyto povely.

CVIČENCI – POZOR!

K VLAJCE – HLEĎ!

Cvičenci otočením hlavy sledují činnost vlajkové čety.

VLAJKOVÁ ČETO, VLAJKU – SPUSŤ!

Členové vlajkové čety pomalu spouští vlajku, přitom dbají, aby se vlajka nedotkla země. Potom zaujmou před stožárem postavení k odchodu.

VLAJKOVÁ ČETO, POCHODEM VCHOD

Vlajková četa pochoduje smluveným směrem v čele pochodemchodového proudu.

I pro diváky na tribunách platí, že při vztyčování a snímání státní vlajky vstanou a po celou dobu vztyčování a snímání stojí čelem k ní bez hnutí.

SOKOLSKÉ PRAPORY A VLAJKY

Prapor, vlajka jednoty, župy, ČOS je symbolem jednoty, župy, ČOS a tím vyjádřeným symbolem sokolské ideje. Proto hned po státní vlajce máme největší úctu k sokolským vlajkám a praporům.

Prapor jednoty může být nesen v čele jednoty jen tehdy, zúčastní-li se vystoupení alespoň 9 jednotlivců v slavnostních krojích, nebo ve cvičebních úborech.

Prapor župy může být nesen v čele župy jenom tehdy, zúčastní-li se vystoupení alespoň 5 jednot župy. Jinak smí povolit vynesení praporu jen výbor jednoty nebo předsednictvo župy, a to při zvláštních příležitostech.

Prapor ČOS může být vynesena jen tehdy, pokud to schválí předsednictvo České obce sokolské.

Prapor nese stráž praporu, která se skládá z vedoucího stráže, praporečnicka, zástupce praporečnicka a z případných dalších členů stráže. Pokud je stráž sestavena ze dvou trojic, uprostřed první trojice jde praporečnick, vpravo od něho velitel stráže, vlevo zástupce praporečnicka, ve druhé trojici ostatní členové stráže praporu.

JAK SE PRAPOR DRŽÍ A NOSÍ.

Na místě: praporečnick drží prapor pravou rukou, žerd' je ve svislé poloze, hrotem vzhůru, pata žerdi na zemi, vedle špičky pravého chodidla.

Za pochodu: při slavnostním pochodu praporečnick nese prapor ve svislé poloze, hrotem vzhůru, pata zaklesnuta v toulci, případně opřena o tělo. Za dlouhého pochodu a bez toulce se nevyhneme nesení praporu přes rameno.

Pozdrav praporem – vzdávání pocty:

praporem se vzdává pocta jen při hraní hymny, před státní vlajkou, před čestnou tribunou, při spouštění rakve do hrobu, při kremaci. Na místě provedeme pozdrav tak, že praporečnick skloní žerd' praporu pod úhlem 45° vpřed, hrotem nahoru (úhel sklopení je nutno upravit dle velikosti praporu tak, aby se prapor nedotýkal země, nebo jiného předmětu). Po pozdravu praporečnick zvedne prapor svisle vzhůru a spustí zvolna k zemi. Za pochodu provede praporečnick pozdrav tak, že skloní žerd' praporu pod úhlem 45° vpřed. Po skončení pozdravu zvedne prapor svisle vzhůru, případně sklopí přes rameno. Pozor: státní vlajka na žerdi se nikdy před nikým a před ničím nesmí sklonit!

SIGNÁLNÍ PRAPORKY

Při veřejných cvičeních a župních sletech pro nástupy, pohyb a zastavení cvičenců používáme povelovou techniku dle následující literatury:

Jiří Žižka/**Pořadová cvičení**

OLYMPIA/PRAHA 1991

Zdeněk Svoboda/**Pořadová cvičení**

učební text ÚŠ ČOS

Ústní povely vydáváme pouze při zkouškách. Při vlastním vystoupení nerušíme cvičení slovem a předem smluvený povel dáme mávnutím signálním praporkem.

NĚKTERÉ ZÁSADY PRO JEJICH POUŽITÍ

Kontrast. Dbejme, aby barva praporku byla kontrastní vůči pozadí. Bílá a bleděmodrá splyne s oblohou. Zelená a červená není kontrastní před korunama stromů. Pod střechou západní tribuny před slunce západem nám nepomůže praporek žádné barvy, cvičenci mohou být oslněni. Vhodné jsou odstíny používané pro bezpečnostní vesty.

Zřetelnost. Dbejme, aby měli cvičenci čas si všimnout, že bude signál. Jako návěští k povelu jim ukažme, že máme v ruce praporek. Ve vzpažení si pomůžeme rozvinout praporek druhou paží, v poloze vzpažit zevnitř je plocha praporku sama od sebe viditelná. Návěští by nemělo být příliš dlouhé, tak 2–3 takty pochodu. Potom by měl následovat výkonný povel, na který upažením připážíme. Předpažením připážit nemusí být z pohledu cvičenců viditelné.

Velikost. Velikost praporku by měla být úměrná velikosti cvičební plochy. Na ploše fotbalového stadionu, by měl mít praporek rozměry cca 60/90 cm.

Méně znamená více. Nejlépe je jednou mávnout pro nástup a jednou mávnout pro odchod. Více signálů může cvičence jenom poplést a dojde ke zbytečnému nedorozumění. Nemyslete si, že cvičenci sledují jen a jen náčelnický můstek. Očima se rozhlíží po hledišti a lehce ztratí kontakt s vámi.

Mít praporky dva. I při dobré snaze se může stát, že cvičenci následující skladby pochopí signál pro odchod jako signál pro svůj vlastní nástup. V tom případě je dobré mít praporky dva, odlišných barev a stejně je používat i při zkouškách.

Použitá literatura:

Jiří Žižka/**Pořadová cvičení**

OLYMPIA/PRAHA 1991

Zdeněk Svoboda/**Pořadová cvičení**

učební text ÚŠ ČOS

Jaroslav Janko, Václav Sochor/**Vlajky a praporky**/učební text župy Jana Máchala

Zákon 352 ze dne 18. září 2001 o užívání státních symbolů ČR, částka 134/2001 Sb.

J. Pracný, M. Vrána

BARVENÍ VELIKONOČNÍCH VAJÍČEK

*Hody, hody, doprovody,
dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný.
dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný!*

Tak tuhle velikonoční koledu si spíš vybavíme v paměti, než bychom ji slyšeli. Koledníci se nějak vytrácejí. Dnes to jsou jen domluvené návštěvy sprátených rodin. Dětem se mnohdy ani nechce ven. A pěšky! No, to už vůbec ne. Tlupy chlapů šňejících ulici s mašlemi na pomlázce vymáchané v každé kaluži, už taky naštěstí nevidíme.

Sladkosti a výzdobu koupíme běžně v marketu. Stáda beránků uzavřených v celofánu, různých velikostí i provedení je všude přešle. Koupit si můžeme vařená, již obarvená vejce – hrůza. Ztrácí se i význam Velikonoc jako církevních svátků. Velký pátek, Bílá sobota, Nanebevzetí atd. Hlavně, že je v pondělí volno!

Naštěstí to s námi není tak hrozné. Paušalizovat je velice ošidné. Naučili jsme

SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY V ČESKÉ TŘEBOVĚ

V sobotu 24. března 2012 proběhly v sokolovně Na Skále čtvrté sokolské šibřinky Sokola Česká Třebová. Letos ovšem byly přípravy poznamenány problémy s popraskaným vodovodním potrubím po zamrznutí a voda byla uzavřena. Naštěstí vše vzali do svých rukou Michal a Bohuslav Dobrouckých a ve spolupráci s firmou ORVOS, za nemalého úsilí a pracovního vypětí, vše uvedli do provozuschopného stavu, takže šibřinky dostaly zelenou. Za všechny pořadatele a účastníky jim patří veliké poděkování. Odpolední dětské šibřinky měly sice menší účast než vloni, ale zato si děti o to víc užily soutěží, her, cvičení i tance. Všechny si odnesly cenu z tombole a spoustu sladkostí za odměnu za své výkony. O hudbu se již tradičně postaral

V SOKOLE

se plýtvat svojí energií hořekováním a zobecňováním, ale je spousta lidí, kteří svoji energii přetaví ve tvořivou činnost nebo si umí každou minutu přítomného času jednoduše užít. Jako u nás v Sokole Nový Bydžov. Cvičitelka oddílu rodiče + děti, naše Lucka Zborníková, pořádá tradičně akci barvení velikonočních vajíček. V klubovně se sejdou rodiče, tedy většinou vždy jen maminky a jejich děti. Na stůl rozloží vše potřebné ke zdobení vyfouklých vajec a už se tvoří, už se maluje, lepí. Barvičky, lepidla jsou na rukách, na oblečení, na zemi, ale je TVOŘIVO! Děti to (za chvíli) i baví, maminky to baví okamžitě, poklábosí, vypijí si kávičko, děti si společně pohrají, následuje focení, úklid a kochání se nad výsledky práce.

A právě o tom to celé je. Pokud něco tvoříme sami nebo si najdeme čas na návštěvu kostela nebo se jdeme jen projít, tak si zcela určitě v úterý ráno řekneme, že jsme si ty Velikonoce užili.

Věrka Kubelka, Sokol Nový Bydžov

Pepa Vaňous a o zábavu „Šmoulí parta“, za kterou se převlékly sestry z oddílu sokolské všestrannosti. Také jim velice děkují, protože bez jejich nadšení a spolupráce si nedovedu šibřinky představit. Večerní šibřinky pro dospělé byly letos nové v tom, že k tanci a poslechu hrál Relax Band pod vedením Jiřího Zemana. O předtančení se postarala „Šmoulí parta“ v choreografii Zory Janebové a se dvěma vystoupeními přijely mažoretky ze Sokola Chrudim. Podle ohlasu návštěvníků lze soudit, že ani tentokrát nebyli zklamáni. Při přehlídce masek byl viděn Bezhlavý rytíř a Bílá paní, Shrek a Fiona, Křemílek a Vochochůrka, Kosí bratři, Rumcajs, čarodějnice, námořní kapitánka s plavčikem a další nápadité masky. Kapela přivedla tanečnický na parket hned první skladbou a hrála k jejich spokojenosti až do pozdních nočních hodin. Na závěr děkuji všem, kteří pomáhali s přípravou, průběhem i nedělním úklidem a těším se za rok na shledanou při pátých šibřinkách. Více na webu: sokol-ceskatrebova.webno-de.cz/news/sokolske-sibrinky/

*Text a foto Lenka Strouhalová,
T.J. Sokol Česká Třebová*

ROZLOUČENÍ

Z vlašského Sokola přišla smutná zpráva o úmrtí významné osobnosti této jednoty, bratra **Františka MÜLLERA**. Narodil se 8. 10. 1932 ve Vlašimi v rodině zahradníka. Do školy i Sokola začal chodit v roce 1938. Po válce v této činnosti pokračoval. I přes mnoho práce si pro Sokol našel vždy čas, aby mohl cvičit na XI. VS v roce 1948. Toto významné období ho jako šestnáctiletého nezapomenutelně zformovalo na celý život. V šedesátých letech nastoupil totalita rodině vyvlastnila zahradnictví. Bratr Müller si našel zaměstnání v místní zbrojovce. V letech rekonstrukce centra Vlašimi jim byl zbourán rodný domek. Na Vorlině si následně postavil nový. Od října 1990 se spolupodílel na obnově Sokola Vlašim a restitučním navrácením majetku, které trvalo deset let. Byl cvičitelem, náčelníkem, praporečnickem a ochráncem historických praporů Sokola Vlašim. Řadu let pracoval v předsednictvu Sokolské župy Jana Žižky z Trocnova v Táboře. Od roku 2003 pracoval jako vzdělávací nově obnovené Sokolské župy Blanické ve Voticích. Politicky se angažoval až do roku 1991 v Lidové straně a čtyři roky pracoval i v zastupitelstvu města Vlašimi. F. Müller, i když v životě nezískal žádný kapitál, měl hluboký soucit pro nouzi a dobré činy. Mnohokrát podpořil různé smysluplné akce přiměřenou částkou. Jeho největší občanskou aktivitou byla rekonstrukce památných desek letcům z druhé světové války. Přesvědčil místní činitele o potřebnosti této akce, v níž město Vlašim vystoupilo jako zřizovatel. Osobně provedl sbírku mezi občany, zajistil i dodavatelskou kamenickou firmu, která ve velmi dobré kvalitě a finanční solidnosti rekonstrukci provedla. Byl však zklamán výsledkem sbírky, k níž byli občané opakovaně žádáni v kabelové televizi i ve Vlašimském zpravodaji. Byl to výsledek občanské lhostejnosti a malého nebo žádného pocitu soudržnosti jako důsledku následků poslední totality. Téměř tříletá práce bratra Müllera vyvrcholila 26. 10. 2006 pěknou a důstojnou oslavou u Husova domu za účasti armádní generality, dosud žijících válečných veteránů, armádní hudby, vojenské hradní stráže či paní senátorky Ing. H. Rögnerové. Br. F. Müller za své celoživotní dílo získal Ocenění Blanický rytíř 2008. *-red-*

NEJSTARŠÍ JEDNOTA SLAVILA AKADEMIÍ

Nejstarší sokolská tělocvičná jednota Sokol Pražský (založená 16. února 1862) uspořádala 25. března v historické sokolovně v Žitné ulici Slavnostní akademii u příležitosti 150. výročí založení bratry dr. Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem.

Pro značný zájem se program opakovával dvakrát. Obě představení sledovalo zcela zaplněné hlediště. Účinkovali členové mateřské jednoty a hosté z dalších pražských jednot, mezi nimiž byla početně nejvíce zastoupena skupina žen a nejstarších cvičenců Věrné gardy z Krče, Michle, Pankráce a Spořilova. Účinkující předvedli ukázky ze sletových vystoupení i z bohaté tělocvičné a sportovní činnosti od nejmenších dětí s rodiči až po nejstarší cvičence Věrné gardy – nejstarší cvičenka překročila požeňnaný věk 90 let!

Na úvod slavnosti zazněly první tóny Sukova pochodu „V nový život“, naplněný sál povstal a vzdal čest historickému

praporu Sokola Pražského, který vytvořil Josef Mánes. Praporečnick s čestným doprovodem sokolů v historických i současných krojích nastoupili k slavnostní poctě praporu Sokola Pražského. Rozevřela se opona a objevil se živý obraz připomínající zrození Sokola před 150 lety. Začala bohatá přehlídka patnácti čísel sokolského mládí – žactva, cvičenců středního věku až po věrnou, zakladatelskou generaci Sokola.

Pestrou směs ukázek přípravy Sokolů na slet zahájilo cvičení pro rodiče a děti na melodii dětských tanečních písní a říkadel. Všechna vystoupení zaujala pečlivým nastudováním všech předvedených skladeb a pravým sokolským nadšením pro

slet. A to do sletu zbývají ještě tři měsíce na zdokonalení drobných chybiček v provedení skladeb.

V ukázkách z bohaté činnosti sokolských sportovců vystoupili členové oddílů sportovní gymnastiky, akrobatického rokenrolu, basketbalu, kanoistiky a další. Jejich výkony byly vynikající a sklízely velký potlesk na otevřené scéně.

Uprostřed pořadu se pochlubili členové divadélka Pražský Sokolíček, sídlícího po léta v Sokole Pražském pod vedením principálky sestry Evaldové. Předvedli ukázkou z vítězného představení, které právě den před akademií získalo vysoké ocenění v soutěži středoečeských loutkářů Pražský Tajtrlík, pořádané již poosmé sokolskými loutkáři v Sokole Hostivař. Pražský Sokolíček zde získal cenu poroty za salónní dramaturgii pro dospělé v inscenaci Pláštěnka.

Zasloužený úspěch měly ženy ve sletové taneční skladbě „Česká suite“ na poetickou hudbu symfonické básně Antonína Dvořáka. Muži vystoupili v tradiční sletové skladbě s akrobatickými prvky „Chlapáci.“ Věrná garda předvedla se zápallem skladbu „Jen pro ten dnešní den“ – na populární melodii z filmů s populárním hercem Oldřichem Novým. Po zdařilém vystoupení provázela cvičence za zvuků sokolských pochodů mohutný potlesk zcela naplněného hlediště.

Slavnostní akademii ukončil akt ozdobení historického praporu Sokola Pražského pamětní stuhou ke 150. výročí založení, kterou na závěr slavnosti připjal náčelník České obce sokolské bratr Miroslav Vrána.

Text Vladimír Prchlík,
foto Marie Brunerová

PRAŽSKÝ TAJTRLÍK JIŽ POOSMÉ

Již poosmé se letos konala v hostivařské sokolovně přehlídka loutkářských amatérských souborů Pražský Tajtrlík. Poprvé se hostivařští sokolové rozhodli uspořádat přehlídku v roce 2004, kdy na celonárodní přehlídce Loutkářská Chrudim nezastupovalo Prahu ani jedno loutkové divadlo. Přehlídka měla pomoci krizi v pražském amatérském loutkářství překonat. Postupem let se Pražský Tajtrlík stal již tradiční akcí, na kterou se těší a připravují amatérské loutkářské soubory nejen z Prahy, ale i ze Středních Čech, a nejen sokolské.

Přehlídka je určena pro tradiční i netradiční amatérská loutková divadla všech věkových kategorií, určená dětem i dospělým, experimentální i studiová představení. Představení probíhají v sále Divadélka Frydolín ve Švehlově sokolovně.

Odborní lektoři provedou rozborový seminář a výběr představení pro Loutkářskou Chrudim. Loutkáři se zde mohou sejít, pobýt pár dnů, zhlédnout jiná představení, vyslechnout mínění poroty a vyměnit si zkušenosti.

Letošní ročník přehlídky amatérského loutkového divadla „Pražský Tajtrlík“ se konala ve dnech 23.–24. března. Vedle domácího souboru Frydolín, se zde představily a malé i velké diváky potěšily soubory Pražský Sokolíček, Divadélko Máma a Táta, Klika, Tate Yiumni, Na Holou, Baribal. Nominován na Loutkářskou Chrudim byl soubor Tate Yiumni s inscenací Neverending a doporučen byl soubor Na Holou s inscenací Krev a jiné lásky Míny. Cenu Pražský Tajtrlík dostalo Divadélko Máma a Táta jako posila rodinného hereckého týmu.

CENU POROTY ZÍSKALI:

- soubor Pražský Sokolíček za salonní dramaturgii pro dospělé v inscenaci Pláštěnka
- soubor Klika za férový souboj s literární předlohou inscenace Cesta
- soubor Tate Yiumni za inscenaci Neverending
- v inscenaci Neverending soubor Tate Yiumni za mnohoznačné herectví se znakovou loutkou
- Ludvík Říha Řeřicha za plnokrevnou scénografii a režii inscenace Krev a jiné lásky Míny.

Fotografie najdete:

sokolhostivar.rajce.idnes.cz/tajtrlik_2012

Již nyní všechny milovníky loutkového divadla zvou pořadatelé na 9. ročník přehlídky amatérského loutkového divadla Pražský Tajtrlík, která se bude konat v březnu 2013 v prostorách Divadélka Frydolín, Švehlova sokolovna – Praha Hostivař, U Branek 674/7. *-red-*

PŘEHLÍDKA PÓDIOVÝCH SKLADEB

Přehlídka pódiových skladeb a skladeb Aerobic Team, tradiční akce odboru všestrannosti ČOS, se uskutečnila v Tyršově domě 24. března 2012. Garantem přehlídky je komise rytmické gymnastiky a komise aerobiku náčelnictva ČOS. Ve 43 skladbách vystoupilo celkem 520 účinkujících. Přehlídka je nesoutěžní, ale celý program sleduje a hodnotí odborná porota, která v závěru přehlídky ocení vybrané skladby. Vybrat z množství předvedených choreografií nejzajímavější skladby nebyl pro porotu ani letos jednoduchý úkol. Na cvičební ploše se vystřídala nápaditá vystoupení skupin různého věku a zaměření. Některá zapůsobila sportovním výkonem, některá humorem, další estetikou a působivým provedením. Skladby byly hodnoceny podle následujících kritérií: vhodnost pro danou věkovou skupinu, výběr námětu a hudebního doprovodu, kompozice a pestrost choreografického řešení, technické provedení, originalita zpracování námětu, výběr a vhodnost kostýmů a doplňků, případné využití náradí a náčiní, výraz a celkový dojem.

Zvláštní cenu poroty pro nejmladšího účastníka přehlídky získala čtyřletá Zuzanka Vacovská ze Sokola Bezděkov, která se svými kamarády vystoupila v roli myšky ve skladbě Tom a Jerry. Letošní přehlídka se konala v roce oslav 150. výročí založení Sokola a konání XV. všesokolského sletu. Z předvedených skladeb budou vybírána vystoupení pro program na pódii, která se uskuteční v rámci sletového týdne v Praze. Z přehlídky byl pořízen videozáznam, který každoročně posíláme na Přehlídku pódiových skladeb organizovanou Světovým svazem Sokolstva. Všem skladbám bude zasláno hodnocení a připomínky, které by měly pomoci v další práci autorů. Poděkování si zaslouží všichni autoři skladeb, cvičitelé, cvičenci, organizátoři ale i diváci, kteří dotvářeli příjemnou sportovní atmosféru ve velké tělocvičně Tyršova domu fanděním a potleskem.

*Lenka Kocmichová,
náčelnice ČOS a vedoucí přehlídky*

A PŘEHLÍDKA AEROBIC TEAM 2012

Ocenění získalo 15 skladeb (11 z Přehlídky pódiových skladeb a 4 z přehlídky Aerobic Team).

T.J. Sokol	Skladba	Cena
Bezděkov	Tom a Jerry	pro malinké, šikovné a roztomilé
Jičín (AE)	Simpsonovi	za využití netradičního náčiní a choreografické ztvárnění
Jičín (AE)	Step Team	za choreografii na stepu
Dvůr Králové n.L.	Pananky	za sportovní výkon a provedení
Klatovy	Odvrácená tvář	za působivé ztvárnění námětu
Michle	Vlastní cestou	za estetické ztvárnění námětu
Hronov	Dámičky	za pohodu a stálý optimismus
Opava	Čert a Káča	za humor
Dobroměřice (AE)	Feel Joy	za optimistické předvedení choreografie
Rychvald	Hurá na Disco	za přesvědčivé a maximální nasazení
Opava	O zlaté rybce	za výtvarné ztvárnění námětu
Klatovy	Pavoučí invaze	za výpravou choreografií
Horoměřice	Ropes Country	za využití náčiní
Dlouhomilov	Girls in Action	za výraz a nasazení
Jičín (AE)	Tango	za předvedení choreografie

• T.J.Sokol Rychvald WakaWaka

• T.J.Sokol Horoměřice, Ropes Country

• T.J.Sokol Jičín, Tango

• T.J. Sokol Michle, Hvězdička

• T.J.Sokol Bezděkov, Tom a Jerry

• T.J.Sokol Hronov, Dámičky

MEMORIÁL PROF. SOUČKA PATŘIL ŠÁCHOVI

Početným divákům, kteří přišli již na 33. ročník Memoriálu prof. Antonína Součka ve sportovní gymnastice žáků, se letos představilo 18 družstev ze tří zemí – ČR, Slovenska a Rakouska. A právě Rakušané spolu s brněnským Šáchou byli ozdobou letošního memoriálu.

Soutěž družstev vyhrál tým LTV Tirol před velmi dobrým Sokolem Kolín a Sokolem Zlín. Další pořadí: 4. Sokol Praha Vršovice, 5. Sokol Brno I, 6. Combi Team, 7. Moravská Slávia Brno, 8. Sokol Příbram, 9. ITV Innsbruck, 10. GK Šumperk, 11. Spartak Vrchlabí, 12. ŠK Šenkvice, 13. Sokol Bučovice I, 14. Spartak Sezimovo Ústí, 15. Orel Vnorovy, 16. Sokol Bučovice II, 17. Sokol Přerov, 18. Sokol Vsetín. Prvních pět družstev jsou profesionální sportovní centra mládeže, trénující 6x týdně 3–4 hodiny! Takže konkurence byla skvělá. Závod jednotliv-

ců se stal doslova exhibicí výtečně cvičícího Vojtěcha Šáchy ze Sokola Brno I, svěřence trenéra Petra Hedbávného. Spolu s ním se na stupně vítězů postavili Sebastián Smetana ze Sokola Kolín a Erich Simionescu (LTV Tirol). Velmi dobře zacvičil nejmladší člen bučovických sokolů Miroslav Durák, který se zařadil na 29. příčku. Všestranný Šácha poté pokračoval ve vítězném tažení a po těsné výhře ve finále na prostných (Memoriál Ing. Michala Zajíčka CSC.) dominoval s předstihem i ve finále na kruzích (Memoriál br. Jana Klementa).

Závod měl velmi dobrou úroveň a pro obětavé pořadatele bylo potěšením slyšet slova uznání hostů (zejména zahraničních). Pořadatelé děkují sponzorům, bez jejichž velkorysé podpory by nebylo možné tak náročnou akci zorganizovat.

-PeP-

TANEČNÍ SKUPINA NO COMMENT SE PŘEDSTAVUJE

Taneční skupina No Comment působí ve Staříči od roku 2003 jako sportovní oddíl T.J. Sokol Staříč. Již od počátku je choreografkou a trenérkou Petra Heryánová a vedoucí skupiny Věra Heryánová. Taneční skupina se zaměřuje převážně na diskotékové tance: disco dance, disco show a show dance. Za krátkou dobu svého fungování si taneční skupina získala kvalitní členskou základnu. Většinu tanečnicků skupiny tvoří dívky ve věku od 6 do 18 let. Každým rokem je nacvičeno několik tanečních choreografií jak už formací, dvojic či jednotlivců, těmito vystoupeními pak tanečníci reprezentují TS No Comment i obec Staříč na nejrozličnějších vystoupeních a soutěžích. Zejména v posledních letech se skupina úspěšně účastní tanečních pohárových soutěží v celém Moravskoslezském a Olomouckém kraji, kde v konkurenci profesionálních tanečních klubů dosahují výborných výsledků. Již několik let se zúčastňují i MČR.

Lenka Židková

BYSTROŇ A PISKOŮ VYHRÁLI V THALHEIMU

• Max + Vojta jsou vítězové: zleva Max Bystroň, Vojtěch Piskoř

Německý Thalheim hostil 14. dubna mezinárodní turnaj v zápase ve volném stylu dětí ročníků nar. 2000–2006. Do Německa odjela skupina deseti malých volnostylařů Sokola Vítkovice a nevedla si vůbec špatně. V silné konkurenci 383 zápasníků ze 41 oddílů a 6 států dokázali Vítkovičtí zvítězit ve dvou hmotnostních kategoriích. Ve věkové kategorii dětí roč. nar. 2005–2006 vyhrál ve váze do 19 kg Max Bystroň a ve věkové kategorii dětí roč. nar. 2000–2001 vyhrál ve váze do 50 kg Vojta Piskoř. Je to již druhé Vojtovo vítězství na tomto turnaji. Na třetích místech se umístily ve věkové kategorii dětí nar. v letech 2002–2004 ve váze do 25 kg Samuel Bystroň a v katego-

rii děvčat Yvette Dohnalová ve váze do 56 kg. Na pátém místě ve věkové kategorii dětí nar. 2000–2001 ve váze do 42 kg se umístil David Kopřiva, který v souboji o páté místo porazil svého oddílového kolegu Šimona Kopřivu. Nikdo z dalších zápasníků se do 6. místa již neumístil. I přesto považujeme turnaj za úspěšný. Náš oddíl se účastní spousty turnajů, avšak tento v Německu patří k těm, kde se sjíždí nejvíce dětí bojovat o medaile. Je zde běžné, že v jednotlivých váhových kategoriích zápasí až 20 dětí.

Text a foto Roman Piskoř,

T.J. Sokol Vítkovice, oddíl zápasu
www.zapas-vitkovice.com

PARDUBIČTÍ KARATISTÉ NA SEMINÁŘI A TURNAJI

Jako každoročně, i letos březen patřil **jarnímu semináři moderního sportovního karate**, který se konal v Hanušovicích. Jeho součástí byl druhý letošní ligový turnaj. První víkend se konal seminář, kde se skládaly zkoušky na vyšší technické stupně. Cvičilo se systematicky s ukázkami a detailním vysvětlením učebních programů. Druhý víkend se dopoledne ještě cvičilo a odpoledne zahájil jarní ligový turnaj. Turnaj řídil mistr Pavel Trunec, držitel I. danu. Součástí turnaje bylo cvičení Forem Contra set, Set, Quinta, Quarta, Tertia, Secunda a Prima, dále se pokračovalo zápasy ve sportovním boji a sparingu. I když byl náš oddíl MSK Sokol Pardubice letos v menší účasti, tak se jeho členové snažili ze všech sil a získali cenná umístění.

Závodníci MSK Sokol Pardubice vybojovali tato umístění: Forma kontra Set – F°6: Adam Knajbl, 4. místo; Forma Quinta – F5°: Adam Knajbl, 2. místo; Forma Terca – F5°: Eva Marečková, 3. místo; Forma Prima – F1°: Tomáš Bydžovský, 4. místo; Boje MA – muži absolutní: Adam Knajbl, 1. místo; Boje FG – ženy zelené: Eva Marečková, 3. místo; Boje MO – muži oranžový: Josef Jetmar, 4. místo; Boje MY – muži žlutí: Jiří Michek, 1. místo; Boje MY – muži žlutí: Zdeněk Vyhnálek, 2. místo; Boje MY – muži žlutí: Martin Jirout, 3. místo.

Členové našeho oddílu MSK Sokol Pardubice získali na tomto ligovém turnaji

37 bodů a v tabulce ligy malinko klesly. Tyto body zvládlo získat pouhých 9 závodníků, a to se nemůže rovnat s počty závodníků jiných oddílů, ale určitě to vypovídá o kvalitě pardubického karate.

Dále na tomto semináři získali vyšší technický stupeň Jiří Michek – 8. kyu (první oranžový pás), Zdeněk Vyhnálek – 9. kyu (druhý žlutý pás), Martin Goláň – 9. kyu (druhý žlutý pás), Martin Jirout – 9. kyu (druhý žlutý pás), Kristýna Průšková – 10. kyu (první žlutý pás).

V dubnu se pardubičtí karatisté účastnili **velikonočního Easter semináře**, který se letos konal ve dnech 9.–14. dubna v Praze. Akce se zúčastnili nejen karatisti z České republiky, ale také z Německa, Anglie a Slovinska. Tento seminář i turnaj pořádal pražský oddíl MSK Praha Sokol I. Smíchov. Celý seminář osobně vedl šéf-instruktor MSKAI profesor Dr. Rudolf Jakhel, držitel IX. danu. Celá akce byla stejně jako v minulých letech určena výhradně nositelům zeleného a vyššího pásu.

Letos s tímto turnajem byly spjaty oslavy k výročí dvaceti let vzniku MSKA v České republice. A jak jinak to oslavit, než velkým turnajem s velkou mezinárodní účastí

z celé Evropy. Samotný trénink byl nejen velmi zajímavý, ale také dle očekávání velmi náročný. Procvičili jsme a nacvičili techniky s imaginárním soupeřem a dál jsme tyto techniky prakticky nacvičovali již reálně přímo s různými partnery na povrchu z tatami. Tento seminář byl zaměřen hlavně na zakončovací techniky, jako jsou přehozy a podmetry a minimalizaci pohybů při technikách karate s maximálním účinkem.

Kromě tréninku se každý den našel čas také na to, abychom poznávali Prahu. Na semináři jsme komunikovali v několika jazycích a také jsme navázali nová přátelství s karatisty z jiných zemí. Celý velice náročný cvičební týden a turnaj Easter Cup ukončily oslavy v podobě MSKAI EURO CUPU 2012.

Dosažené úspěchy na MSKAI EURO CUPU 2012: Forma Quinta – F5°: Adam Knajbl, 3. místo; Forma Secunda – F2°: Jakub Brokl, 2. místo; Boje mužů hnědých – MR: Adam Knajbl, 1. místo; Boje žen modrých – FB: Klára Eichlerová, 1. místo; Boje mužů zelených – MG: Václav Doubravský, 2. místo; Boje žen zelených – FG: Jana Záhorská, 2. místo; Boje mužů žlutých – MY: Zdeněk Vyhnálek, 2. místo; Boje mužů žlutých – MY: Jiří Michek, 3. místo; Boje chlapců pod 16 let – M16: Martin Goláň, 2. místo.

Zkoušku na vyšší technický stupeň v karate úspěšně složil Václav Doubravský – 3. kyu (první modrý pás).

Text a foto: Adam Knajbl, trenér oddílu

SLETOVÝ POHÁR V NÁRODNÍ HÁZENĚ

Letošní jaro měli sokolští národní házenkáři programově „nabitě“ – účastníci se jak bojují v národním poháru, tak mistrovství republiky, dorostenci se pak utkali ve sletové soutěži.

Sletovou soutěž 2012 **Sletový pohár** v národní házeně dorostenců hostilo první dubnovou sobotu hřiště Sokola Krčín. Turnaj negativně ovlivnila neúčast Sokola Bakov, který se omluvil telefonicky v předvečer turnaje u předsedy komise. Klání tedy probíhalo za účasti tří celků dvojkolovým systémem. Zvítězil Sokol Tymákov, který porazil domácí Krčín celkovým poměrem 40:31 (16:13) a Dobrušku 43:20 (22:9). Krčín pak přehrál v obou případech Dobrušku celkovým skóre 41:10 (19:1). O řízení utkání se podělili domácí Milan Petruželka a Pavel Souček ze Stupna. Turnaj měl velmi dobrou úroveň se vzorným vystupováním všech zúčastněných a byl po všech stránkách bezchybně zajištěn pořádkující jednotou. Slavnostní rámec celé akci dodala účast předsedy odboru sportu ČOS bratra Jana Ulrycha, starostky župy Podkrkonošské-Jiráskovy Heleny Rezkové a starosty Nového Města nad Metují Petra Hableho na slavnostním zahájení. Na přelomu března a dubna se v Bílovci u Studénky uskutečnilo **finále Českého poháru v národní házeně**. Ženská kategorie byla téměř výhradně sokolskou záležitostí. Nejlépe si zde vedla děvčata Dobrušky, která postupně porazila Krčín, Žatec a v krásném přímém souboji o prvenství i Tymákov. Sokol Tymákov v dalších svých vystoupeních zdolal Žatec a Krčín, což mu vyneslo 2. místo, a absolutní převahu Sokola nad zbytkem světa potvrdil 3. místem Sokol Krčín, když v bitvě o bronzové medaile přehrál Žatec. Mezi muži třímal vysoko sokolský praporek z ostravského Svinova, který porazil jak Nýřany, tak dalšího reprezentanta západních Čech Plzeň-Újezd, ale od historického triumfu v této soutěži ho oddělila nejtěsnější prohra 15:16 s úřadujícím mistrem 1. NH Brno. Se ziskem 4 bodů a se skóre 60:56 tak Sokol Svinov obsadil krásné 2. místo. Součástí programu víkendového finále bylo i vyhlášení nejlepších házenkářů naší vlasti za uplynulý kalendářní rok. Mezi muži se prosadili svinovští ostro-

střelci Vít Horáček, který obsadil 4. příčku, o dvě místa níže Jiří Tománek. O 14. – 15. místo se pak dělili dobrušský útočník Tomáš Ulrych a pilíř krčínské obrany Martin Leugner. Kategorie žen pak věrně odrážela sokolskou nadvládu v této kategorii. Za vítěznou Marií Duškovou, která loni pomohla vycpat mistrovský titul v Krčíně, skončila Petra Laštovičková z Dobrušky, 3. místo obsadila Petra Bendová z Tymákova a další útočnice, konkrétně Monika Titlová, obsadila 4. místo. Do elitní desítky se ještě vešly útočnice Ivana Švarcová z Tymákova a záložnice Sokola Dobruška Markéta Štěpánová. V březnu proběhla na různých místech Čech a Moravy finálová kola zimních mistrovství ČR mládeže národní házeně. Jako obvykle si v této nejvýznamnější halové soutěži velmi dobře vedla sokolská družstva. V kategorii mladších žáků se v Řevnicích dobře dařilo nadějším Sokola Dobruška, který zde postupně porazil Humpolec, Žatec, Studénku a Čakovice, ale v rozhodujícím zápase o prvenství prohrál s Plzní-Újezdem. Přesto jsou stříbrné medaile za zisk 8 bodů se skóre 42:24 velmi dobrým úspěchem nejmladších dobrušských házenkářů. Den před tímto turnajem se v téže hale představily mladší žačky Sokola Krčín, které už tak úspěšné nebyly, když postupně podlehly Příhovicím, Přešticím, Mostu, Staré Vsi a porazily až v sokolském derby středočeský Bakov, což jim vyneslo předposlední místo se ziskem 2 body a skóre 29:49. Jak napovídá výsledek, Sokol Bakov obsadil až poslední příčku bez bodového zisku se skóre 11:69. Úplně podle představ se nedařilo ani starším žákům Krčína, kteří startovali ve Staré Vsi u Ostravy. V neuvěřitelně vyrovnaném klání Krčínské podlehli Ostopovicím, vítězným Vřeskovicím a domácím, dále remizovali s Řevnicemi a Studénkou a ze dna tabulky je dostala až výhra s Žatcem. Krčín tak se ziskem 4 bodů za výhru, 2 remízy a 3 prohry se skóre 57:61 obsadil 5. místo. To kategorie starších žaček se v Litvínově naopak proměnila v sokol-

skou medailovou žeh. Úlohu favorita zde splnil – třebaže nenastoupil v nejsilnějším složení – Sokol Tymákov, který vybojoval titul halového mistra republiky, navíc Pavla Šmídlová byla vyhlášena nejlepší útočnicí tohoto přeboru s plným bodovým ziskem 15 bodů. Sokolský úspěch ještě stvrdil 3. místem Sokol Krčín. Náhoda tomu chtěla, že stejné pořadí mělo také halové mistrovství ČR dorostenek pořádané v hale Talentu Plzeň. Jako nůž máslem projela celým turnajem děvčata pořádkující T.J. Sokol Tymákov. S plným bodovým ziskem a imponantním skóre 63:28 tak favorit neohroženě dokráčel k titulu halového mistra republiky. Krčín pak zaslouženě vybojoval bronzové medaile. Navíc zde hráčky obou zástupců naší obce posbíraly četná individuální ocenění. Nejlepší brankářkou se stala tymákovská Vivien Gnändigerová, její oddílová kolegyně Karolína Mertlová byla vyhlášena 2. nejlepší obránkyní a hned za ní skončila krčínská bekyně Macková. Cenu pro nejlepší útočnici si odnesla Michaela Štůlová z Tymákova a 3. místo v téže kategorii brala Veronika Kotlářová z Krčína. Převaha hráček sokolských týmů byla patrná i v tabulce střelkyň – za suverénní kanonýrkou Levorovou z Příhovic se seřadily na 2. místě krčínská Petra Koudelková se 30 góly, následována tymákovskými sniperkami Pavlou Šmídlovou, která nastřílela 27 branek, a Michaelou Štůlovou, jež měla na svém kontě o jediný zásah méně. Posledním sokolským zástupcem se stal na zimním mistrovství dorostenců v Žatci Sokol Albrechtický, který obsadil 5. místo se ziskem 6 bodů za 3 vítězství i prohry se skóre 55:53. Celkově sokolští reprezentanti získali zásluhou mládeže z Tymákova, Krčína a Dobrušky na 6 turnajích 2 zlaté, 1 stříbrnou a 1 bronzovou medaili, což je výsledek srovnatelný s uplynulými lety a ukazuje na vysokou úroveň péče, která je v sokolských jednotách věnována výchově mládeže a nastupující házenkářské generace.

Pavel Souček

TADEÁŠ BALÁČEK BUDE REPREZENTOVAT NA ME

Vyvrcholením nejvyšší soutěže šachové mládeže České republiky extraligy družstev dorostu byla finálová utkání ve dnech 13.–15. dubna ve vlachovickém hotelu Pavla v blízkosti Nového Města na Moravě. Finálových bojů se účastnilo celkem 16 osmičlenných nejlepších šachových družstev České republiky.

Tadeáš Baláček, člen šachové oddílu Sokol Kolín, hrál v 1. skupině jako host na 1. šachovnici extraligového družstva TRW Autoelektrika Vlašim a zároveň vykonával funkci kapitána družstva. Družstvo bylo jedním z favoritů na získání medailí. Tadeášovi se podařilo ze čtyř utkání získat tři body na první šachovnici, kde hrají nejlepší hráči ČR dorostenecké kategorie, a jde tak o vynikající výsledek. Ostatním hráčům družstva se tolik nedařilo a tak na medaile družstvo nedosáhlo. I páté místo v ČR je pro družstvo vedené

Tadeášem Baláčkem dobrý výsledek. Vítězem mládežnické extraligy se stal tým ŠK Lokomotiva Brno, druhé místo obsadilo družstvo BŠŠ Frýdek-Místek, na místě třetím skončilo družstvo 2222

ŠK Polabiny z Pardubic. Velkým šachovým svátkem pro českou šachovou mládež bude mistrovství Evropy mládeže do 18 let, které se podle rozhodnutí mezinárodní šachové federace bude ve dnech 16.–26. srpna 2012 hrát v Praze. Tadeáš Baláček byl na mistrovství Evropy no-

minován jako reprezentant ČR v kategorii do 18 let. Znamená to pro něho vstup do náročného období intenzivní přípravy. Držme mu v tom palce, aby jeho reprezentační vystoupení na mistrovství Evropy dopadlo co nejlépe.

-red-

SOKOL SE V KONKURENCI NEZTRATIL

V sobotu 24. 3. se tým dětí T.J. Sokol Hradec Králové zúčastnil turnaje v taekwondo Tiger pokal v Německu. Turnaj byl slušně obsazen, na naše borce čekali soupeři z Německa, Francie, Lucemburska a Belgie. Sešlo se zde víc jak 400 závodníků. Sokol se v konkurenci neztratil, ba naopak. Z 11 závodníků jsme vybojovali 5 prvních, 1 druhé a 3 třetí místa. Z těch, kteří získali 1. místo, zcela exceloval Vojta Krejčí (10 let), který v semifinále otočil skóre tím, že soupeře z Lucemburska ve druhém kole nokautoval. Jeho bratr Martin

(8 let) zase ve finále přišel o vedení, avšak v náhlé smrti se ve značně vypjatém utkání dokázal zkoncentrovat a zvítězil. Pohár vítěze získal také Michal Bis (10 let), který vcelku nedovolil svým soupeřům průběhy zápasů nějak zdramatizovat. To samé lze říci o Karolíně Uhlířové (14 let), jež byla podruhé v zahraničí a podruhé zvítězila. Pátý pohár získal Martin Slíž (dospělý), který ovšem musel většinu svých zápasů otáčet a z nepříznivého sta-

• Tadeáš Stohwasser (modrá)

vu vydobýt vítězství. Nakonec dokázal na svém prvním zahraničním turnaji zvítězit. Druhé místo vybojoval Jakub Štandl (9 let), který bez problémů procházel boji a pouze ve finále nestačil na skvělého soupeře z Německa. Třetí místo získali Marek Říha (8 let) a Vojtěch Ducháč (oba první zahraniční mise) a Terka Fabiánová, která jako jediná neměla v kategorii kadetů nejvyšší výkonnosti LK1 ve své váze soupeře a proto bojovala v juni-

orkách. Ve svých 11 letech se však mezi "starými" 16letými soupeřkami neztratila, i když prohrála boj o finále 1:3.

Bez medailí skončili Aneta a Tadeáš Stohwasserovi (9 let). Avšak oba bojovali tak, že rozhodně neudělali ostudu, navíc Tadeáš v boji o semifinále vedl, ale v závěru boje o vítězství přišel a skóre už nedokázal otočit.

Text a foto Pavel Krejčí

SUPERMINI TOUR DOSPĚL DO FINÁLE

Do moderní haly v Benátkách n/J. se v sobotu 14. dubna sjelo 32 týmů z celkových 34, které se v menší nebo větší míře zúčastnily letošního II. ročníku Supermini Tour volejbalových příprav. Na šesti postavených hřištích pro minivolejbal se utkalo 20 týmů v modrém minivolejbalu a 12 týmů v minivolejbalu oranžovém. Družstva patřila do sedmi zúčastněných volejbalových oddílů – VK Benátky postavil do turnaje osm družstev, Sokol Brandýs a Kaučuk Kralupy po sedmi družstvech, Sokol Mnichovo Hradiště „jen“ pět týmů a Spartak Pečky čtyři družstva. Do konečného počtu doplnily účastníky družstva Autoškody Mladá Boleslav a SK Veselá. Pořadatelé připravili hřiště a zápisy a přesně v devět hodin bylo zahájeno první hrací kolo.

Ve všech kategoriích byla nejprve sehrána základní skupina, kdy u modrého MV bylo hráno ve skupinách pětičlenných a u oranžového pak ve skupinách šestičlenných. Zápasy byly hrány na 1x 13 min. hracího času. Po základních 10 a 15 kolech se družstva přerozdělila do skupin finálových a útechy a zde byly započteny vzájemné zápasy ze skupin a zbylé zápasy v šesti kolech dohrány. Systém byl velmi efektivní a díky sehranému týmu organizátorů byla všechna kola dohrána těsně před 14. hod. a následně byly spočteny výsledky turnaje i celého ročníku a mohlo být provedeno slavnostní vy-

hlášení výsledků a odměnění účastníků i vítězové.

Krátce k výsledkům: V oranžovém minivolejbalu se do finále probojovaly dva domácí týmy Benátky E a F a s nimi pak dlouhodobě nejstabilnější týmy Kralupy F a Sokol Mn. Hradiště H. Kralupy se nakonec staly celkovým vítězem soutěže, před dívčím týmem Sokola Mn. Hradiště a Spartakem Pečky C, který se díky špatnému umístění v posledním turnaji propadl na bronzovou příčku. Ještě větší propad zaznamenaly Kralupy E – z třetího na šesté místo celkově. Oranžový minivolejbal hraje ve trojicích s chytáním a následným pinkáním míče a s pra-

vidlem, kdy míč jdoucí přes síť musí být hrán bez chycení. Modrý minivolejbal již je standardní dle pravidel ČVS a hrají ho ročníky 2000 a mladší. Do finálové skupiny se probojovaly týmy Benátky A, Brandýs A, Kralupy A a B a v neposlední řadě Mn. Hradiště A. Kluci ze Sokola Mn. Hradiště nenechali nikoho na pochybách, že chtějí vyhrát i tento turnaj a potvrdit tak svoji převahu v tomto ročníku, kdy pouze v prvním kole na domácím turnaji zaváhali. Jinak šli od výhry k výhře a turnaj od turnaje si upevňovali celkové vedení. Také další dvě místa korespondovala s celkovým pořadím. Družstvo děvčat z Benátek A si kromě zápasu proti klukům nedalo nikým vzít druhé místo, stejně tak Kralupy A potvrdily, že bronzové medaile jsou ve správných rukou.

Následně proběhlo vyhlášení výsledků, poděkování sponzorům soutěže a všem, kdo soutěž SMT jakkoli podpořili, a společné focení účastníků.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat všem partnerům SMT, kterými byli v tomto ročníku firma GALA a.s. Prostějov, Záměstnanecká pojišťovna Škoda, Poštovní spořitelna a.s. a v neposlední řadě Český volejbalový svaz a řada dalších místních partnerů i měst, kteří podpořili místní turnaje nebo podporují vlastní činnost oddílů.

Jiří Skřivan

